

Lene Espersen (KF):

Jeg synes også, at den her sag, som også hr. Keld Albrechtsen var inde på det, lidt er et spørgsmål om tillid, og at vi heller ikke skal trække Folketingets tid i mange timer i dag, hvis det kan gøres kortere.

Men jeg synes, at der stadig væk står tilbage et lidt mudret billede af, hvad regeringens holdning egentlig er. Jeg kan forstå, at vi er enige om, hvordan proceduren i princippet bør være. Jeg kan også forstå, at miljøministeren via et brev har redegjort for, hvordan situationen er, og hvad forløbet har været, men tilbage står der jo altså et eller andet sted en manglende tillid til, hvordan praksis så bliver fremover.

Derfor vil jeg spørge, om regeringen beklager det her forløb.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, lad os nu igen huske et par meget grundlæggende ting.

For det første: Der er heldigvis ikke mindst takket være et godt samarbejde mellem miljøministeren og Folketingets partier om denne vigtige sag en meget bred tilslutning i Folketinget til regeringens, vores fælles miljøpolitiske linje i Europa og bredt internationalt, ikke mindst i et godt samarbejde med Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og udvalgets formand. Det synes jeg er så værdifuldt, at det må vi ikke sætte over styr i den mere formelle debat, vi har i dag. Jeg synes, det er det væsentligste. Der er jo ikke uenighed om politikken indhold.

Dernæst synes jeg, jeg må sige til spørgerne, at miljøministeren har skrevet et fyldestgørende, udmærket brev til Folketingets Europaudvalg. Miljøministeren har vedlagt det en omhyggelig redegørelse for politikken indhold og for, hvor mange gange vi har stemt om sagen i Folketingssalen her, har gået sammen om gode, fremadrettede vedtagelser om miljøpolitikken indhold. Skal vi ikke holde os til det?

Jeg kan forsikre fru Lene Espersen om, at regeringen er fuldstændig optaget af et godt, tæt, respektfuldt samarbejde med Folketingets Europaudvalg, der bygger på dets beretninger – også den seneste – og de aftaler, vi har med hinanden, og dermed også om henholdsvis håndteringen af egentlige mandatforelæggelsessager og egentlige orienteringssager. Det skal der ikke være spor tvivl om.

Så har jeg ikke mere at tilføje til det her spørgsmål.

Charlotte Antonsen (V):

Nu har vi jo haft statsministeren i salen før, så vi ved, at det skal tages bogstaveligt, når statsministeren ikke svarer igen, og det er derfor, vi har sørget for, at der er flere spørgsmål.

Men jeg vil blot på baggrund af statsministerens svar konstatere, at statsministeren tilsyneladende er flintrende ligeglad. Statsministeren tror, at vi bare kan være glade, fordi vi er glade for Kyoto, og så kan det andet være nærmest ligegyldigt.

Det er en uholdbar situation, vi er havnet i, og jeg håber, at statsministeren under de efterfølgende spørgsmål vil skære ud i pap, at man agter at rette op på den slendrian, der på det seneste har udviklet sig vedrørende mandatgivningen, for ellers fungerer Europaudvalget altså ikke længere ifølge den beretning, vi har, og ifølge den praksis, vi har haft siden begyndelsen af 1970'erne.

Hans Christian Schmidt (V):

Nu er det jo et meget afgørende punkt, vi er inde på her, og det er meget afgørende, hvad det danske Folketing gør, også fordi det her jo er et udgangspunkt for netop statsministeren og miljø- og energiministeren, som da han beder om Folketingets samtykke til Kyoto-protokollen, netop skriver, at det er helt afgørende med den byrdefordeling, og det er helt afgørende for, hvordan det vil blive opfattet af de andre EU-lande, hvilket vi jo har store problemer med i forvejen, fordi de ikke anerkender vores udgangspunkt.

Derfor er det jo meget vigtigt, at det her står krystalklart, når vi diskuterer det. Man skal huske på, at vi er det eneste land, der stadig væk mener, at den måde, vi regner tingene ud på, er rigtig; alle andre har en anden opfattelse. Det kunne jeg godt tænke mig at statsministeren gav et mere fyldestgørende svar på. Det forstår jeg at vi ikke får.

Men jeg vil godt sige til det om spørgsmål stillet her i onsdagsspørgetiden, som skulle betyde, at miljø- og energiministeren ikke kan være i Stockholm, at jeg må minde regeringen om, at jeg har flyttet mit spørgsmål fra sidste onsdag til denne onsdag, fordi det heller ikke sidste onsdag var muligt. Det synes jeg er fint nok, men så skal man ikke komme i Folketingssalen og sige, at der er nogle, der er vrangvillige. Det er ikke tilfældet. Jeg flyttede fra sidste onsdag til denne onsdag. Sådan er det.

Hermed sluttede spørgsmålet.